

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 355/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Протић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7173/16 од 22.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 29/20 од 16.12.2020. године, за одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7173/16 од 22.06.2017. године, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7173/16 од 22.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 67377/2010 од 04.04.2013. године, која је исправљена решењем истог суда П 67377/10 од 03.09.2014. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од фебруара 2005. године закључно са мартом 2008. године, исплати износ од 400.459,83 динара и то појединачне месечне износе са законском затезном каматом, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му за период од 01.01.2005. године до 31.01.2005. године исплати преко досуђеног до траженог износа од 409.074,52 динара, са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев у износу од 81.814,90 динара на име пореза на приход. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 158.120,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7173/16 од 22.06.2017. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде исплати износ од 186.155,86 динара, са законском затезном каматом,

ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му за период од фебруара 2005. године закључно са јануаром 2007. године на име накнаде штете због изгубљене зараде исплати износ од 214.303,97 динара, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртог изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 93.012,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 85.616,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у ставовима другом и трећем изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, ради потребе разматрања правних питања од општег интереса, уједначавања судске праксе и новог тумачења права

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 29/20 од 16.12.2020. године, предложено је Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7173/16 од 22.06.2017. године.

Врховни касациони суд је поступајући по наведеном предлогу Апелационог суда у Београду, на основу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04,111/09, 36/11 и 53/13 - УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), закључио да нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, имајући у виду став изражен у пресуди Врховног касационог суда Рев 2051/16 од 29.03.2017. године и да у делу којим је правноснажно одбијен тужбени захтев није одступљено од судске праксе и потребе нема за новим тумачењем права.

Врховни касациони суд је испитујући дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. а у вези члана 404. ЗПП, утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 23.03.2010. године. Вредност предмета спора побијаног дела је износ од 214.303,97 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 2.153,64 евра (99,5076 динара за 1 евро).

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр.55/14, који се примењује од 31.05.2014. године), је прописано, да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора побијаног дела на име главног захтева, очигледно не прелази меродавну вредност за оцену дозвољености ревизије у износу од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 395. и 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић